

สวัสดิ์ครับพี่น้องสัตบุรุษที่รักทุกท่าน

ไต่ตรองพระวรสารนักบุญมัทธิว 21:28-32

พระวรสารประจำวันอาทิตย์นี้ เป็นอุปมาเรื่องบุตรชายสองคน ซึ่งพระเยซูคริสตเจ้าทรงตรัสสอนแก่บรรดาหัวหน้าสมณะและพวกผู้ใหญ่ของประชาชนในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการแสวงหาเป็นเชื่อฟังกับการกลับใจใหม่อย่างแท้จริง ในเรื่องอุปมานี้พระเยซูเจ้าทรงเปรียบเทียบกลุ่มคนสองกลุ่มอย่างชัดเจนผ่านตัวละครบุตรทั้งสองคน

- **บุตรคนแรก** เป็นตัวแทนของคนบาป คนเก็บภาษี และหญิงโสเภณี ในตอนแรกปฏิเสธพ่ออย่างเปิดเผยด้วยคำพูดที่ไม่ดี แต่ในเวลาต่อมา **เกิดความสำนึก กลับใจใหม่ และลงมือทำตาม** คำสั่งของพ่อ เปรียบเหมือนคนที่สังคมตราหน้าว่าเป็นคนบาป แต่เมื่อได้ยินคำเทศนาของยอห์น บัปติสต์ และพระเยซูเจ้า พวกเขา ก็ยอมรับ ยินดีกลับใจ และขอมอบน้อมต่อพระเจ้า
- **บุตรคนที่สอง** ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้นำศาสนา ฟาริสี และมหาปุโรหิต ผู้อาวุโสของประชาชน ตอบรับคำของพ่ออย่างสุภาพและรวดเร็วว่า **“ไปครับ”** แต่ในความเป็นจริงกลับ **ละเลยและไม่ได้ไปทำงาน** เปรียบเหมือนกลุ่มคนที่ภายนอกดูเคร่งครัดศาสนา พุดจาเพราะ มีหลักการดี แต่หัวใจเยือกแข็ง ไม่ยอมรับความจริง และไม่ได้ดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง

หัวใจสำคัญของข้อนี้พระเยซูทรงเน้นย้ำว่า พระเจ้าทรงปรารถนา **“การเชื่อฟังที่แสดงออกด้วยการกระทำและการกลับใจที่แท้จริง”** มากกว่าเพียงแค่คำพูดสวยหรู หรือภาพลักษณ์ภายนอกที่ดูเคร่งศาสนา

พระวรสารของวันอาทิตย์นี้ ให้ข้อคิดและประเด็นสำคัญที่เรา สามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันและการสำรวจจิตใจของตัวเราเองได้หลายประเด็น คือ

- **การกระทำเสียงดังกว่าคำพูด**
บุตรคนที่สองรับปากอย่างดีแต่ไม่ทำ ส่วนบุตรคนแรกปฏิเสธแต่สุดท้ายก็ไปทำ ในชีวิตจริง พระเจ้าและคนรอบข้างไม่ได้ประเมินคุณค่าของเราจาก **“สิ่งที่เราพูดว่าจะทำ”** แต่ดูจาก

“สิ่งที่เราลงมือทำจริง ๆ ” การเป็นคนรักษาคำพูดและมีความรับผิดชอบในหน้าที่จึงสำคัญที่สุด

- **ไม่มีคำว่าสายเกินไปสำหรับการกลับใจ**

บุตรคนแรกเริ่มต้นด้วยความผิดพลาด เขาปฏิเสธและดื้อดึง แต่เขาสามารถเปลี่ยนใจและเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องได้ ชีวิตของเราก็เช่นกัน ไม่ว่าอดีตเราจะเคยทำผิดพลาด ล้มเหลว หรือเคยเดินหันหลังให้ความดีงามมาก่อน หากเรามีความตั้งใจที่จะ **“กลับใจใหม่”** และแก้ไขการกระทำในปัจจุบัน เราก็เริ่มต้นใหม่ได้เสมอ

- **ระวังกับดักของ “ภาพลักษณ์ภายนอก”**

คำอุปมานี้เตือนสติไม่ให้เราเป็นเหมือนบุตรคนที่สอง หรือพวกฟาริสีที่ดูเหมือนเป็นคนดีเคร่งครัด มีศีลธรรม หรือพูดจาไพเราะต่อหน้าคนอื่น แต่ในใจกลับละเอียด ไม่ได้นำความดีงามเหล่านั้นมาปฏิบัติจริงในชีวิตส่วนตัว การสำรวจความจริงใจและเนื้อแท้ภายในของตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญกว่าการสร้างภาพลักษณ์ให้คนอื่นชื่นชม

- **เปิดใจรับคำตักเตือน**

บรรดาสมณะและผู้อาวุโสของประชาชน ซึ่งเป็นผู้นำศาสนาในยุคนั้นสูญเสียโอกาสในแผ่นดินของพระเจ้า เพราะพวกเขาถือตนเองว่าเหนือกว่าผู้อื่น และมีความเย่อหยิ่ง คิดว่าตนเองคืออยู่แล้ว จึงไม่ยอมรับคำตักเตือนของยอห์น ในชีวิตประจำวัน เราควรลดความยึดมั่นถือมั่น ความทิฐิ เปิดใจรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือคำแนะนำที่หวังดีจากผู้อื่น เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

พี่น้องที่รัก จากพระวาจาประจำวันอาทิตย์ และข้อความที่พี่น้องได้อ่านนี้พี่น้องคิดว่าเราเป็นลูกคนไหนคนแรกหรือคนที่สอง และจริง ๆ แล้วเราอยากจะเป็นลูกคนไหนของพ่อ???

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวินเซน เอกพงษ์ พงษ์สูงเนิน